

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség Kárász-utca 9.

ELŐFIZETÉSI ÁR SZEGEDEN

egész évre K 24 — félre K 12 —
negyedévre K 6 — egy hónapra K 2 —
Egyes szám ára 10 Hár.

ELŐFIZETÉSI ÁR VIDÉKEN

egész évre K 28 — félre K 14 —
negyedévre K 7 — egy hónapra K 2 40
Egyes szám ára 10 Hár.

Kiadóhivatal Kárász-utca 9.

Telefon-szám: 305.

Szeged, 1913.

II. évfolyam 210. szám

Szerda, szeptember 10.

Kapzsi közigazgatás.

Szeged város tanácsa ismét hallat magáról valami bölcsesség hírével: Új címeket talált ki, melyeken belenyulhat az ezer oldalról igénybevett polgárság zsebébe. Adókat és illetékeket óhajtat statálni állami mintára, hogy ezzel ismét fokozza azokat a híres közjvedelmeket, melyek nem sok idő óta a telhetetlenség jegyében nőnek, növekednek és még sem tudnak akkora mértéket ölteni, hogy Balogh Károly pénzügyi tanácsnok kedvét kielégítsék.

Az új ötleteket, talán mondani is fölösleges, teljes egészükben szerencsétleneknek talláljuk. Tarthatatlanoknak, közveszélyeseknek, felületes és elhibázott gondoskodásból eredőknek kell minősíteniünk ezeket az ötleteket egész indokolásukkal együtt, melynek egy parányi biztos erkölcsi és jogalapja nincsen. A *Délmagyarország* már több ízben rámutatott arra a tényre, hogy a város jövedelmeiben egyáltalában nincs meg az a sokszor hangoztatott apadás, melyet ütökántyául annyiszor kijátszottak már, mikor a javadalmi bevételek csökkenését ijesztőül állították oda a közvélemény elé. Ha egyik ágazatnál csökkenés van, annál nagyobb emelkedés mutatkozik a másiknál s végeredményben olyan mérleget állíthat össze a hatóság a

város anyagi helyzetéről, mely a közjvedelmeknek aránylagos és természetes emelkedését mindenkor dokumentálja. Megirtuk többször és még eddig soha senki meg nem cáfolta, de meg sem cáfolhatta azt az állításunkat, hogy az 1909. évi VI. törvénycikknek a szegedi házadó emelkedését maga után vonó rendelkezése a most folyó év kezdete óta száznyolcvanezer koronával emelte a város jövedelmeket. Köztudomásu az is, hogy a belügyminisztériumban jóváhagyás előtt álló, tehát a legutolsó zökkenőnél tartó, de egyébként vizsgálható erővel bíró lakbérfillér-szabályzat ugyanerre az évre százhatvanezer korona jövedelemtöbbletet jelent a városnak. Tehát az 1912. évi eredménnyel szemben a folyó évben *háromszáznegyvenezer korona jövedelemtöbblete van a városnak*, ami a közteherviselő-képességnek teljes mértékben és a megengedett határokig való tökéletes igénybevételét jelenti.

Mi az a rendkívüli szükség, mely ennyi emelkedést kevésnek tallál és még aránytalanabb áldozatot követel? A város hatóságának többször hangoztatott álláspontja szerint a folyton fokozódó közszükségletek az eddigi jövedelmekben fedezetet nem találnak. De ezt csak az utánharsogtatja az érdekes hatóság ilyen erőteljesen, mikor a pénzfelvételi akció már teljes kudarccal végződött. Ritka és külö-

nös helyzet, hogy olyan vagyoni készlettel rendelkező város, mint amilyen Szeged, a pénzpiacra nem tud három-négy millió hitel nyújtására alkalmas forrást találni. De bármilyen ritka az eset, mégis érthető, mert hiszen az egész világgazdaság nyög az alig elcsöndesedett háború csapásai alatt. És ha ennyire áthatja az egész európai pénzpiacot a pénzhány átk, ha az egész európai társadalom nyög és sorvad a pénz elrejtőzése miatt, akkor a város hatóságának nem azt a politikát kellene követnie, hogy kiveszem tehát a saját polgárait zsebéből azt a pénzt, amit a Rothschildok, Lánchy Leók, Prangerek nem tudnak nélkülözni, — hanem azt kellene mondani, hogy felfüggesztem tehát a rohamlépésekben haladó városrendezési politikát egy-két esztendőre, míg az általános feszültség alább hagy, míg a vérző sebek begyógyulnak, míg az elesett emberek talpra állanak.

A fogadalmi templom harminchárom esztendeig nem épült, muszáj tehát ép a harmincegyedikben épülnie, amikor esetlegesen, véletlenül éppen minden pénzforrás bedugult? Feltétlenül szükséges-e, hogy néhány utcával több aszfaltunk legyen, mint amennyi eddig van? Nem, nem. Azok a rettentően sürgős közszükségletek nem olyanok, hogy minden kapzsiságot indokolnának és a jövedelmek erőszakolt foko-

Katonabecsület.

Irta: L. Malten.

— Milyen vigyázatlan vagy kedvesem, — szolt Hans Arthur hadnagy, mikor a belépő hölgy elé sietett. — Miért jöttél ide hozzám, kitenni magadat ezer veszélynek?

— Nem valami szíves fogadtatás — kacagott a hölgy. Aztán komolyra válva kérdezte: — Nem fog zavarni minket senki? Legényed?

— Sem ő, sem más. Erről nyugodt lehetsz Lia.

— Elküldted?

— Ellenkezőleg. Künn van a konyhán és őriz bennünket.

— Szolgálat?

— Ma nincs már.

— Hála Isten. Akkor nyugodtan megbeszélhetünk mindent.

A hadnagy megdöbbenve tekintett föl. A hölgy hangja feltűnően hideg, kimért, józan volt. Am szíve hangosan dobogott s ez tulharsogott minden aggodalmat...

— Az a terved, hogy más ezredhez helyeztesd magadat?

— A férfi oly fehér lett, mint az asszony

csipkés mellfodra, mely a kettényilt bolero gallériáját övezte.

— Bevalhatod, mert az uram elég indiszkrét volt elárulni. Természetesen azért, mert mindez örömet szerez neki, miután belegeyezett válasunkba, amivel engem megkeseríthet. Még a gyermekek előtt is... Lásd mivé juttatott bennünket végzetes szenvedélyünk! Az első áldozat amit hoznod kell, természetesen tisztikardod...

Idegesen ugrott föl helyéről és mereven nézett a férfi szemébe. Az földre szegezte tekintetét, emez pedig indulatosan folytatta tovább:

— De aztán, azután mi lesz velünk?

A férfit kellemetlenül érintette, ugyszólván sértette e hang s röviden felelt:

— Az egész mindegy. A fő, hogy jövő életünket biztosítsam.

— Férfiem azt mondta, ha válasz után feleségül veszesz, muszáj bucsut mondanod a katonaságnak.

— Férfied, — férjed, utánozta a nőt ingerülten. Talán bevárhatná az időt, vajjon...

— Ugy látszik, ő kitűnően van mindenről értesítve.

— Feltékeny és már igyekszik engem

kisebbiteni előttem. Miért hallgatsz rá Lia. Ő azon igyekszik, hogy a közvetlen kapuzárás előtt mégis ő nyerje meg a játékot.

Az asszony felkelt és lassu léptekkel fölé jár a szobában. Ruhájának selyméről hal-kan zizegett, susogott... Csodás illatu parfümjé betöltötte az egész szobát. Karcu testének művészi vonalai igéző hatással voltak.

— Am ő téved. Te nem fogsz szükséget szenvedni mellettem Lia... Sem társadalmilag, sem pedig az anyagi dolgokért. Majd meg fogod látni, mint küzdök az élettel általad, veled, érted! Mindent megteszek, hogy elfeledd a buja pompát, amelyről lemondtal értem.

Odament az asszonyhoz, átölelte és keskeny fehér kezével megsimogatta aránybar-na haját. Az szenvtelenül, mint szobor engedte át magát a férfi szenvedelmes, de gyön-géd ölelésének.

— A válasz után természetesen áthelyeztetem magam, mert volt férjed bizonyára elkövet mindent, hogy esetleges kellemetlenséget szerezzen itt. Majd elmegyünk egy kisebb garnizonba...

— És ott? — szolt közbe az asszony hüvösen.

— Mindenkit le fogsz győzni szeretetre-

Iskola öltönyök,

felöltők, costumök

fiuk és leánykák

Kérjen árjegyzéket.

NEUMANN M.

cs. és kir. udvari és kamarai szállítónál

Szeged, Kárász-utca 3.